

Lubin, 18 grudnia 2020 r.

ZPPM/ 153 / XII / 2020

Szanowna Pani
Iwona Michałek
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Stanowisko Związku Pracodawców Polska Miedź w sprawie projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii zmieniającego rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (rozporządzenie NDSiN – nr w wykazie prac MRPiT – 57)

Związek Pracodawców Polska Miedź jest samorządną organizacją pracodawców, niezależną w swej działalności od organów władzy i administracji państwowej, samorządowej oraz innych organizacji. Nasza organizacja zrzesza 119 pracodawców, zatrudniających ponad 38 000 pracowników. Założycielem Związku jest KGHM Polska Miedź S.A., a naszymi członkami są również podmioty prywatne, w szczególności z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, jak również firmy samorządowe niezwiązane kapitałowo z Grupą KGHM. Od blisko 25 lat Związek monitoruje i opiniuje projekty aktów prawnych istotnych dla gospodarki, chroniąc prawa i reprezentując interesy pracodawców i przedsiębiorców.

W dniu 20 listopada 2020 r. rozpoczęły się konsultacje publiczne projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 17.11.2020 r., który zmienia rozporządzenie w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. W projekcie tego rozporządzenia niżej wymienione zmiany dotyczą podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź:

1. Załącznik nr 1 do rozporządzenia NDSiN - spaliny silników Diesla – wprowadzenie nowego normatywu mierzony jako węgiel elementarny.
2. Załącznik nr 2 do rozporządzenia NDSiN - Mikroklimat gorący - wydanie nowej normy PN-EN ISO 7243: 2018-01 „Ergonomia środowiska termicznego - Ocena obciążenia cieplnego za pomocą wskaźnika WBGT (temperatura wilgotnego termometru i poczernionej kuli)”.

Zwracamy się z prośbą o wzięcie pod uwagę zaprezentowanych w niniejszej opinii wniosków, uwag oraz zaprezentowanej argumentacji przy tworzeniu ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego. Jesteśmy otwarci na dyskusję merytoryczną dotyczącą modyfikacji projektowanych zapisów na dalszym etapie prac legislacyjnych

W dalszej części naszego pisma chcielibyśmy też zwrócić Państwa uwagę na wzrost presji regulacyjnej w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy w Unii Europejskiej, który ma niekorzystny wpływ na funkcjonowanie polskich przedsiębiorstw.

Uwagi szczegółowe do rozporządzenia:

AD. 1 ZMIANY W ZAŁĄCZNIKU NR 1 DO ROZPORZĄDZENIA NDSiN - SPALINY SILNIKÓW DIESLA

Projektowane zmiany są zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/130 z dnia 16 stycznia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy (Dz. Urz. L 30 z 31.1.2019 r., s. 112).

Implementacja przepisów zawartych w załączniku do dyrektywy 2019/130 wymaga wprowadzenia w załączniku nr 1 do rozporządzenia NDSiN dla spalin silników Diesla nowego normatywu mierzonego jako węgiel elementarny z wartością NDS – 0,05 mg/m³. Normatyw ten, zgodnie z zastosowanym w ww. dyrektywie okresem przejściowym, będzie obowiązywał od dnia 21 lutego 2023 r., a dla sektora górnictwa podziemnego i budowy tuneli wartość ta będzie obowiązywała od dnia 21 lutego 2026 r.

Do ww. dat dla spalin silników Diesla będzie obowiązywała dotychczasowa, określona w rozporządzeniu NDSiN, wartość dopuszczalna określona dla frakcji respirabilnej pyłów wynosząca 0,5 mg/m³.

Związek Pracodawców Polska Miedź brał udział w pracach na poziomie Unii Europejskiej, negatywnie wypowiadał się o dokonywanych zmianach, ponadto od kilku lat z niepokojem i uwagą śledzimy prace legislacyjne prowadzone w zakresie zmian normatywu dla spalin z silników Diesla zarówno w instytucjach Unii Europejskiej (UE) i w dalszej kolejności w Polsce przez Międzyresortową Komisję do Spraw Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy (Komisja), powołaną rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1772, z późn. zm.).

Zmiany jakie wprowadza dyrektywa 2019/130 a w ślad za nią rozporządzenie MRPiT w tej sprawie implementujące jej postanowienia do prawa polskiego, będą dla naszych podmiotów członkowskich, zwłaszcza z sektora przemysłu, bardzo niekorzystne:

- wprowadzany jest nowy normatyw dla spalin z silników Diesla z wartością NDS – 0,05 mg/m³
- mierzony jako węgiel elementarny

Nowy normatyw dla spalin silników Diesla mierzony jako węgiel elementarny był rozpatrywany w 2019 r. na posiedzeniu Komisji po czym Komisja skierowała do ministra właściwego do spraw pracy wniosek o ustalenie nowego normatywu w rozporządzeniu NDSiN. Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy (CIOP) planował, że metoda pomiarowa dla spalin emitowanych z silników Diesla – mierzonego jako węgiel elementarny zostanie opublikowana w IV numerze z 2020 r. kwartalnika „Podstawy i Metody Oceny Środowiska Pracy”. Do chwili obecnej – 16.12.2020 r. – nie została opublikowana.

Wobec powyższego w chwili obecnej nie wiemy czy i w jakim zakresie nasze podmioty członkowskie przekraczają ustalone w dyrektywie normy wg metody, która zostanie zarekomendowana do zastosowania przez CIOP.

W związku z tym nie możemy się zgodzić z zapisem zawartym w Ocenie Skutków Regulacji, zawartej w punkcie 7 o treści:

/.../ Należy przyjąć, że korzyści pracodawców z tytułu wprowadzenia nowelizacji rozporządzenia będą wyższe niż poniesione koszty na wykonanie pomiarów stężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy./.../

Podkreślamy, że zdrowie i bezpieczeństwo pracowników naszych firm członkowskich jest najwyższą wartością niemniej jednak mamy szereg znaczących uwag związanych z procesem wprowadzania nowego normatywu do obiegu prawnego w Polsce.

Nasze firmy członkowskie wykorzystują ponad 1200 maszyn wyposażonych w tego typu silniki. W celu dostosowania się do nowych wymogów od dłuższego czasu prowadzimy prace, które pozwolą na jak najlepsze dostosowanie się do wymaganych zmian oraz przede wszystkim zapewnienie bezpiecznych warunków pracy naszym pracownikom pracującym w narażeniu na spaliny z silników Diesla. Aktualnie nowe maszyny stosowane przez nasze podmioty członkowskie wyposażane są w silniki pracujące według norm Stage IV i V, dzięki czemu spodziewamy się, że zostaną uzyskane znaczące ograniczenia emisji substancji szkodliwych w spalinach z silników Diesla. Wierzymy, że te niezwykle kosztowne działania, będą wystarczające dla spełnienia nowych wyśrubowanych normatywów. W tym miejscu warto nadmienić, że wartość jednej maszyny to średnio około 1 mln USD. Łatwo można policzyć koszty ponoszone na wymianę wszystkich maszyn. Gdyby jednak okazało się, że nie zostaną uzyskane satysfakcjonujące wyniki badań i wystąpi konieczność dodatkowych działań, będzie to stawiało nasze podmioty członkowskie w trudnej sytuacji, wobec braku w tym momencie innych rozwiązań technicznych na rynku. Warto wspomnieć, że obecnie brak jest korelacji pomiędzy ustalonymi normatywami higienicznymi, a rozwiązaniami technicznymi proponowanymi przez producentów maszyn. Wydaje się, że normatywy ustalane są w oderwaniu od aktualnego poziomu technicznego. Należy podkreślić, że takie zmiany nie tylko powinny być rozłożone w czasie, ale także skorelowane ze wspomnianymi wyżej możliwościami producentów. Firmy oczekiwałyby ponadto wsparcia w zakresie dostosowywania się do zaostrzonych normatywów w formie ułatwień do finansowania prac badawczo-rozwojowych oraz ponoszonych nakładów na działania mające na celu dostosowanie wykorzystywanych przez nią technologii do nowych wymagań. W związku z wprowadzeniem nowego normatywu widzimy konieczność opracowania rozwiązań w niżej wymienionym zakresie:

- a) rozwój rozwiązań technicznych stosowanych do ograniczenia emisji substancji toksycznych w spalinach silników Diesla, wykorzystywanych w podziemnych wyrobiskach górniczych,
- b) wspomaganie działań w zakresie budowy układów filtrujących kabiny operatorów maszyn i/ lub hermetyzujących te stanowiska pracy,
- c) tworzenie nowych rozwiązań w zakresie środków ochrony indywidualnej dla pracowników narażonych na spaliny silników Diesla, w tym ograniczających narażenie na tlenki azotu,
- d) opracowanie nowych niskoemisyjnych rozwiązań technologicznych w zakresie eksploatacji złóż i robót tunelowych,
- e) holistyczne podejście do monitoringu stanu zdrowia pracowników pracujących w niebezpiecznym środowisku pracy, profilaktyki zdrowotnej i rehabilitacji,
- f) wypracowanie metod monitoringu zmęczenia pracowników zatrudnionych w trudnym środowisku pracy oraz zarządzania zmęczeniem.

Powyższe działania, jeśli zostałyby zrealizowane, wpłyną pozytywnie na całą branżę górniczą (szczególnie na górnictwo podziemne rud i tunelowe) oraz wszystkie wykorzystujące maszyny wyposażone w silniki Diesla.

Reasumując w odniesieniu do spalin z silników Diesla:

1. W związku z powyższymi argumentami chcielibyśmy zwrócić uwagę, że konieczność dostosowania się do przyjętych dopuszczalnych wartości na poziomie $0,05 \text{ mg/m}^3$ w przeliczeniu na węgiel elementarny, będzie bardzo kosztowne m.in. dla polskiego górnictwa podziemnego, w szczególności górnictwa związanego z wydobyciem miedzi.
2. Wprowadzenie nowego normatywu bez opublikowania ostatecznej rekomendowanej przez CIOP metody badawczej, dzięki której firmy będą mogły zweryfikować poziom narażenia pracowników jest bardzo niekorzystne.
3. Wobec przyjęcia rekomendowanej metody badawczej trudno w tej chwili oszacować koszty związane z dostosowaniem się do nowych wymogów:
  - a. nie wiadomo w jakim zakresie występuje przekroczenie nowego normatywu
  - b. nie wiadomo czy planowane działania – np. wprowadzenie najnowszych dostępnych silników pracujących według norm Stage IV i V, które zgodnie z naszymi oczekiwaniami powinny zagwarantować spełnienie wyśrubowanych norm emisji substancji niebezpiecznych - będą efektywne.
  - c. obecnie i w najbliższych latach, prawdopodobnie nie będą dostępne maszyny, które mogłyby skutecznie zastąpić używane dziś w polskich firmach maszyny napędzane silnikami Diesla i być w stosunku do nich konkurencyjne.
4. Wysokie koszty, sięgające co najmniej kilku miliardów złotych, związane będą z koniecznością zmiany technologii wydobycia rudy miedzi lub też wymianą parku maszyn ładująco-odstawczych.

AD. 2 ZAŁĄCZNIK NR 2 DO ROZPORZĄDZENIA NDSIN - MIKROKLIMAT GORĄCY.

Projektowane zmiany są zgodne z wymaganiami obecnie obowiązującej normy PN-EN ISO 7243:2018-01 „Ergonomia środowiska termicznego. Ocena obciążenia cieplnego za pomocą wskaźnika WBGT (temperatura wilgotnego termometru i poczernionej kuli)”. W treści normy m.in. jest zawarty wpływ odzieży na obciążenie termiczne pracowników stąd pojawia się wartość $WBGT_{\text{eff}}$, rozumiana jako suma WBGT i CAV (wartość korekcji odzieżowej). Ponadto w projekcie rozporządzenia zaplanowano zmianę treści pkt. 1.1 w załączniku nr 2, część C, dotyczącego kryteriów oceny środowiska termicznego tj. zamiast „Kryterium klasyfikacji środowiska termicznego do obszaru mikroklimatu gorącego jest wartość PMV (przewidywana ocena średnia) w zakresie powyżej $+2,0$ ”, wprowadzono „Kryterium oceny obciążenia termicznego środowiskiem gorącym jest wartość dopuszczalna wskaźnika $WBGT_{\text{eff}}$ wyrażonego w stopniach Celsjusza ($^{\circ}\text{C}$) zgodnie z tabelą 2”.

Biorąc pod uwagę, że na świecie poza wskaźnikiem $WBGT_{\text{eff}}$ są dostępne również inne wskaźniki oceny obciążenia termicznego środowiskiem gorącym, które być może mogłyby uwzględnić stosowaną w coraz większym zakresie w naszych podmiotach członkowskich tzw. „odzież termoaktywną” z elementami chłodzącymi organizm człowieka, proponujemy w przyszłości wykorzystanie innych metod badawczych (lub modyfikację obecnej), które byłyby dedykowane wyłącznie górnictwu podziemnemu.

Uwagi dotyczące krzemionki krystalicznej (frakcja wdychalna i frakcja respirabilna)

Zwracamy się z dodatkową prośbą o dokonanie analiz w przedmiocie zmiany wykonywania pomiarów pyłów niesklasyfikowanych ze względu na toksyczność – frakcja wdychalna razem z krzemionką krystaliczną – frakcja respirabilna.

Konieczność wykonywania wskazanych powyżej pomiarów wynika z Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 Czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy, które

nakazują wykonywanie pomiarów pyłów wraz z krzemionką, w przypadku wykonania pomiarów samych pyłów, są one nieautoryzowane i nie mają mocy prawnej.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 stycznia 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie substancji chemicznych, ich mieszanin, czynników lub procesów technologicznych o działaniu rakotwórczym lub mutagennym w środowisku pracy dodaje do procesów technologicznych prace związane z narażeniem na krzemionkę krystaliczną – frakcję respirabilną powstającą w trakcie pracy. W przypadku wykonywania pomiarów czynników rakotwórczych częstotliwość ich wynosi 3-6 miesięcy zależnie od wyników pomiarów, natomiast w przypadku pyłów częstotliwość jest mniejsza i wynosi rok lub dwa lata zależnie od wyników NDS. W związku z zapisami powyższych rozporządzeń dotyczących krzemionki krystalicznej, pracodawca może odstąpić jeżeli dwa ostatnie pomiary nie przekroczyły wartości 0,1 NDS, czyli w okresie 6 miesięcy, w przypadku pyłów dopiero po dwóch latach.

Zgodnie z powyższym pomimo odstąpienia od wykonywania pomiarów krzemionki krystalicznej, nadal pracodawca zobligowany jest do wykonywania jej razem z pyłami niesklasyfikowanymi. Podsumowując zwracamy się z prośbą o wykreślenie odnośnika ⁷⁾ zawartego w załączniku Nr 1 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

WZROST PRESJI REGULACYJNEJ W OBSZARZE BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY W UNII EUROPEJSKIEJ

Chcielibyśmy również zwrócić Państwa uwagę na coraz silniej odczuwane przez nasze firmy działania legislacyjne prowadzone przez instytucje Unii Europejskiej w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy. Ich dynamika w bardzo istotny sposób podnosi niepewność regulacyjną i wpływa negatywnie na biznes, nie przynosząc jednocześnie adekwatnych korzyści w obszarze zdrowia pracowników oraz BHP.

Obecnym od lat i wciąż nasilającym się trendem regulacyjnym w prawodawstwie Unii Europejskiej jest systematyczne zaostrzanie przepisów i norm związanych z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. W ramach prawnych Wspólnoty funkcjonuje obecnie około stu różnych dyrektyw dotyczących tematyki zdrowia i bezpieczeństwa pracowników. Na europejski system regulujący wskaźniki Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń (NDS) składają się przede wszystkim:

1. Dyrektywa 2004/37/WE w sprawie ochrony pracowników przed narażeniem na działanie czynników rakotwórczych lub mutagenów podczas pracy. W latach 2017-2019 zmieniła się ona trzykrotnie, poprzez wprowadzenie do obiegu prawnego aż 25 nowych czynników chemicznych oraz zaostrzenie poziomów dopuszczalnych norm dla tych już uznanych za niebezpieczne.
2. Dyrektywa 98/24/WE w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy. W oparciu o ten akt prawny na przestrzeni lat 2017-2020 rozszerzono przedmiotowy wykaz czynników aż o 42 nowe pozycje oraz, podobnie jak w przypadku poprzedniego aktu, zaostrzono normy dla wielu spośród substancji już objętych wykazem.

Od kilku lat obserwujemy zmiany jakie zachodzą w tym obszarze, w szczególności zmiany w Dyrektywie 2004/37/WE, które polegają na drastycznym obniżaniu wskaźników BOEL (Binding Occupational Exposure Limit). Zaostrzenia te stanowią wielokrotność dotychczas obowiązujących norm. Niżej podajemy zaostrzenia dotyczące tylko naszych firm członkowskich, na przykład:

Obostrzenia wprowadzone w latach 2017-2019

1.	Kadm-	było: 0,01 mg/m ³	jest: 0,001 mg/m ³
2.	Spaliny z silników Diesla	było: 0,5 mg/m ³ *	jest: 0,05 mg/m ³ **
3.	Tlenek Azotu NO	było: 3,5 mg/m ³	jest: 2,5 mg/m ³
		*frakcja respirabilna	**węgiel elementarny

Obostrzenia planowane w najbliższych latach:

1.	Ołów-	jest: 0,05 mg/m ³	będzie: 0,004 mg/m ³
2.	Kobalt	jest: 0,02 mg/m ³	będzie: 0,001 mg/m ³
3.	Nikiel	jest: 0,25 mg/m ³	będzie: 0,01 mg/m ³

W ostatnich latach Komitet Naukowy ds. Dopuszczalnych Norm Zawodowego Narażenia na Oddziaływanie Czynn timer Chemicznych w Pracy („SCOEL”), a od 2019 r. Europejska Agencja Chemikaliów („ECHA”) opiniuje wnioski Komisji Europejskiej/DG Employment (DG EMPL) o znaczne obniżenie dopuszczalnych stężeń szkodliwych substancji w środowisku pracy (Occupational Exposure Limit - OEL). Wyróżniamy dwa podstawowe rodzaje wartości OEL ustalone przez Komisję Europejską:

- IOEL – indykatorywny poziom narażenia zawodowego (indicative occupational exposure limit)
- BOEL – wiążący poziom narażenia zawodowego (binding occupational exposure limit)
- oba są tożsame z polskimi wskaźnikami Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń (NDS)

Główne różnice między tymi wskaźnikami to:

- dla BOEL wykonuje się analizę uwarunkowań socjoekonomicznych oraz analizę możliwości technicznych osiągnięcia takich wartości w przemyśle (impact assesment); dla IOEL nie wykonuje się impact assesment
- BOEL wprowadzane są do obiegu prawnego w formie dyrektywy; IOEL w formie aktu delegowanego KE
- w przypadku BOEL państwa członkowskie ustalają wartości krajowe na tym samym poziomie lub niższym; w przypadku IOEL mogą dostosować wartości krajowe zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką

Zgodnie z umową zawartą przez DG EMPL z ECHA co roku ocenie będzie podlegać 4-5 chemikaliów. Umowa została zawarta na 5 lat.

Z naszego punktu widzenia największym problemem jest czas, w którym wykonuje się analizę uwarunkowań socjoekonomicznych oraz analizę możliwości technicznych osiągnięcia takich wartości w przemyśle (impact assesment). W procedurze ustalania wartości poszczególnego czynn timer chemicznego impact assesment jest wykonywany przez zewnętrzną firmę konsultingową, wybieraną w drodze przetargu przez DG Empl. Jest on wykonywany po ustaleniu proponowanej wartości normatywu przez środowiska naukowe, tj. Komitet RAC działający przy ECHA oraz Advisory Committee on Risk Assessment. Nie pozwala to na analizę socjoekonomiczną skutków zmiany normatywu na przemysł, w momencie jego ustalania, nie bierze się też pod uwagę faktu czy obecnie stosowane technologie pozwolą na takie obniżenia norm oraz nie liczy się i nie analizuje kosztów z tym związanych.

Zwykle zaostczenie regulacji w tym zakresie niesie ze sobą poważne skutki dla sfery funkcjonowania przedsiębiorstw, które je wprowadzają. Dla polskiego przemysłu te skutki to:

- nakłady finansowe wyższe niż w jurysdykcjach, w których podobne przepisy nie obowiązują
- wymuszone zmiany technologiczne procesów produkcyjnych (np. hermetyzacja procesu produkcji ołowiu; rozbudowa układów zraszania i mycia np. środków transportu wykorzystywanych w hutach; stref/stanowisk pracy
- rozbudowa układów wentylacji mechanicznej, miejscowej, strefowej i ogólnej
- zmiany organizacyjne
- dodatkowe zatrudnienie pracowników
- nakłady finansowe wynikające z wymiany np. parku maszynowego (w kopalniach podziemnych pracuje ogółem ponad 2500 maszyn, w tym 1200 to maszyny z silnikami Diesla a koszt ich wymiany to kwoty miliardowe)
- ograniczenia technologiczne, huty pracują w technologii uznawanej za BAT, a w przypadku niektórych czynników szkodliwych dla zdrowia, nie jesteśmy w stanie zapewnić ich pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami

Wobec powyższego chcielibyśmy podkreślić, że zależy nam aby:

- ❖ Przedsiębiorstwa lub ich reprezentacja powinny mieć większy udział w procesie wprowadzania OEL do obiegu prawnego. Konieczne jest przemodelowanie procesu ustanawiania OEL.
- ❖ W ramach powyższego postulatu uważamy, że impact assesment powinien być obowiązkowo opracowywany w ECHA równoległe z raportem naukowym i podobnie jak raport naukowy powinien podlegać otwartym konsultacjom publicznym, a jego autorzy powinni odnieść się do uwag.

Problem ten zgłaszamy i dyskutujemy na spotkaniach krajowych i międzynarodowych organizacji branżowych, w łonie których szukamy wsparcia dla naszych postulatów. Mamy też prośbę do Ministerstwa Rozwoju, Pracy i Technologii o wsparcie nas w tych działaniach mających na celu ograniczanie tendencji do obniżania najwyższych dopuszczalnych stężeń czynników szkodliwych w środowisku pracy, lub ewentualnie wprowadzanie tych zmian z długimi okresami przejściowymi, umożliwiającymi odpowiednie zaplanowanie i wdrożenie przez przemysł procesów dostosowawczych.

Zdrowie i bezpieczeństwo pracy naszych pracowników to kluczowe i najwyższe priorytety pracodawców zrzeszonych w Związku Pracodawców Polska Miedź. Niemniej jednak zakres zmian oraz sposób w jaki są wprowadzane naraża polskie firmy na bardzo duże, trudne do oszacowania koszty.

Beata Staszków

Prezes Zarządu Związku Pracodawców Polska Miedź

Stanowisko przygotowane na podstawie ekspertyz i opinii pochodzących od podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź.